

פרשיות וירא - חיי שרה תשפ"ו • עלון מס' 175

השגחה פרטית

דברי
התעוררות
וחיזוק
וסיפורי
השגחה
מופלאים
המתרחשים
בימינו
מתוך
"קו השגחה
פרטית"

השגחה שבועית

היהודי הפשוט מגרמניה

שאלת השאלות, מה זה בטחון? הסיפור הבא עונה על השאלה: בגרמניה לפני מלחמת העולם, חי יהודי, עשיר גדול, וכלל שהוא היה עשיר בממון הוא היה דל ועני במושג ייחודיות.

בוקר אחד היהודי קם וראה את בתו שאינה חשה בטוב. הוא מיד הבחין שמצבה לא פשוט, ומיהר לקרוא לרופא הבכיר ביותר בברלין.

הרופא נכנס ובדק את הילדה. בצער רב הוא הודיע לאבא שיתכונן לגרוע מכל, אין שום תרופה שיכולה להושיע את הבת.

האב לא התייאש. הוא שלח שליח לוינה, והזעיק את הרופא הבכיר של העיר.

ושוב הסיפור חזר על עצמו. הרופא יצא מהבית בלי שום בשורה טובה.

האבא ניסה עוד ועוד רופאים, וכולם פה אחד ייאושו את האבא, ואמרו לו שחבל לו על הכסף שהוא משקיע ברופאים, כי אין שום סיכוי שהילדה תבריא.

אחרי שכל הרופאים עזבו את הבית, אמר האבא "אם לרופאים אין מה לעשות, חייבים להגיע להקב"ה".

הוא ניגש לגבאי של הבית כנסת וביקש ממנו את המפתחות. הוא נכנס לבית כנסת ברוב התרגשות ופתח את ארון הקודש ואמר:

"אבא בשמים, לא רציתי להטריח אותך, אבל מה אני יעשה שפשוט אין לי ברירה, הזמנתי ושיילמתי לכל הרופאים, ואף אחד לא יכול לרפא את בתי, אבל אבא בשמים, הרי אתה כן יכול, נא רפא את בתי במהרה".

הוא גמר את תפילתו וחזר לביתו.

הוא רק נכנס לחדר של בתו, ומיד ראה על פניה הטבה משמעותית.

תוך שבועיים היא קמה לגמרי ממיטת חוליה, והתהלכה כאחד האדם.

את הסיפור הזה סיפר הרבי מפריסבורג זצ"ל, ששמעו מהרבי מסקוליא זצ"ל, שהכיר את היהודי ואת הסיפור מקרוב.

היהודי הפשוט הזה ביטא היטב מה נקרא "בטחון". מתוך הסיפור ניכר עד כמה המושגים שלו ביהדות היו חלשים, ובכל זאת הוא פעל בתפילתו כאחד מצדיקי הדור.

כי היהודי היה בטוח! הוא היה בטוח שהקב"ה יכול לרפאות את בתו, והוא היה בטוח שהקב"ה ירפא אותה. וכשאדם בטוח בהקב"ה, הבטחון מביא עליו את כל הטובות ואת כל הישועות.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

תוכנית לחיים שלווים

פירוש נוסף ל"חסד יסובבנו" הוא, שעל ידי ההסתכלות של הבטחון, הדבר שנראה קשה - מסתובב ונהפך לחסד.

בעל הכוזרי מסביר (במאמר ג' סעיף יא) איך הבוטח בה' מסובב בחסד, וזה מפני שהוא מאמין באמונה שלמה שהכול לטובה, כמו נחום איש גמזו, שאמר על כל הקורה אותו, גם על האבנים והמרגליות שנהפכו לעפר -

"גם זו לטובה". הבטחון האיתן שכל מה שה' עושה הוא לטובה גמורה, מביא לכך שהאיש הזה חי חיים ערבים תמיד וקל עליו הצרות!

והרי הוא כמו אדם שפורע חוב, ששמח שמחה גדולה.

יש כל מיני רמות של פריעת חוב. יש חוב קטן של עשרה שקלים שחסרו בקנייה במכולת: יעקב ראה את הקונה חסר האונים והלווה לו כסף, וכבר במנחה שאחר כך הקונה שילם את חובו. אכן משמח, כי דין פרוטה כדין מאה, אבל זו שמחה קטנה. יש פריעת חוב שפורעים לגמ"ח אחד, על ידי שלוש כסף מגמ"ח אחר. תשלום שכזה אינו אלא גלגול כספים, כי בעל החוב נשאר בעל חוב, אמנם לא לגמ"ח זה אלא לחברו.

ויש פריעת חוב של כמה מאות אלפי שקלים, שבאמצעותה נמחקים כל שטרי החובות, והאדם נעשה קליל מאין כמוהו. זהו, אין חובות! בכלל! וזו שמחה גדולה ועצומה!!! כה ייתן ה' בכל בתי ישראל!

הייסורים שבעולם הזה הם פריעת החוב ברמה הגבוהה ביותר: זה מנקה מהדין לעולם הבא! כמה אנחנו מתפללים "אבינו מלכנו, מחוק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו"... כאשר אדם מקבל את הקושי והמצוקה באמונה, הוא מוחק את שטרי חובותיו!

וכשמקבלים את הקושי באופן זה, אפשר להבין איך מי שבוטח בה' יש לו חיים נפלאים, וחסד יסובבנו.

ומי ייתן ונזכה להתחזק עוד ועוד באמונה ובטחון, ועל ידי זה יושפע שפע רב, ברכות והצלחות אמן סלה.

(מתוך שיעור 420 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיגוי ישיר - 02-3011904)

בקשו רחמים מרובים
עבור האבך ר' יצחק בן ב"ש {קלצקי} הי"ו
קו לחלוקת פרקי תהילים: 077-4822963

רבינו מביא כמה פעמים את הפסוק "הבוטח בה' - חסד יסובבנו" (תהילים ל"ב). כשקוראים את הפסוק, ברגע הראשון יכולים להבין שתחילת הפסוק "רבים מכאובים לרשע" (שם) היינו שהרשע חי כאן בעולם עם הרבה צרות, ואילו הצדיק חי לו בנעימים. אך כידוע, במציאות זה הרי לא כך. איפה ראינו צדיקים שהחיים שלהם גינוחים וחלקים, ללא כאב ותקלה? וכי לא ראינו אנשים מורמים מעם, צדיקי עולם, שמסובבים במצוקות ובקשיים, בכאבים ובייסורים? מוכרח להיות שהכוונה של הפסוק עמוקה יותר, ושיש להבין מהם אותם מכאובים רבים שיש לרשע, ואיך זה שהבוטח בה' חי לו כשחסדים סובבים אותו.

אומר לנו המלבי"ם, כי הרשע - היינו, מי שלא שם אל ליבו את הנהגת ה' - החיים שלו עמוסים בכאב וברוגז. כל דבר שלא הולך לו לפי התוכנית, גם אם יהיה זה דבר קטן שלא עולה בקנה אחד עם הרצונות שלו, הוא עילה לכעס ולסערה. כל הזמן הוא מתמודד עם רגשות קשים, עם שאלות של 'למה הוא עשה לי' ו'למה ההוא דיבר עליי'. לעיתים הוא כועס על אחרים, ופעמים אחרות - על עצמו, מאשים את חוסר תבונתו ואת רוע מזלו. הוא, שרואה רק טבע, וחושב שרק כוחו ועוצם ידו עושים לו הכל, עומד מתוסכל על כל צעד ושעל. הוא עמוס מכאובים מכל החשבונות שהוא עושה לעצמו ולאחרים, וכל ימיו כעס ורוגז.

לעומתו, מי שמתחזק במצוות הבטחון ויודע שהכול ממנו ית'; מי שהשקיע כוחות בלימוד הסוגיה של הבטחון, וחזר ושמע ולמד ושינן וחי עם מאמרי בטחון, כמו "גם זו לטובה", "כי היתה סיבה מעם ה'", "מאת ה' היתה זאת", "הוא לבדו עשה", "התועלת והנזק מסורים ביד הבורא ית' - החיים שלו שלווים ורגועים. לא אמרנו שהוא לא סובל מכאב אף פעם, אבל מה שקובע זה האופן שבו הוא מקבל את הבא עליו. הוא יודע בהכרח עמוקה ואיתנה שהכול לטובה, שהכול מאת אבא רחום וחונן שעושה לו רק טוב, ובטוח במאת האחרים, כי גם הקושי והחולי, ההפסד או חוסר הנחת, אינם אלא טובה גדולה מהבורא יתברך שמו. הוא רואה סביבו את חסדי ה', וכך, אותו הדבר שמסב לרשע מכאובים - נתפס אצל הבוטח בה' כחסד! חסד יסובבנו.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

על ידי אחרים

אני גר בקומת גג. מעליי יש תקרה, ומעליה כיפת השמיים. השמש קופחת? - על תקרתנו היא זורחת. גשם יורד? - אנחנו הראשונים לקבל את ברכתו. יונים כי יבקשו מנוחה - הגג שלנו להן לנחלה. וחץ מכל המתנות משמיים ממעל, יש גם עניינים שקשורים לארץ מתחת: הגג משמש מעין מחסן קטן לדברים לא שימושיים, או נכון יותר - לחלומות של אנשים שחושבים כי יום יבוא והם ישתמשו בדברים שהם הניחו שם. מה שקורה במשך הזמן זה, שבלהט החום הדברים מתבלים ונשברים או אפילו נמסים, וכך במשך השנה מצטברת לה על תקרת ביתנו שכבה לא נאה של אשפה מתוצרת השמיים והארץ גם יחד.

זכרתי את החורף שעבר, אז סבלנו מזילות אל תוך הבית, ואמרתי כי השנה אנחנו נתכונן לחורף כראוי. מיד עם סגירת הגג של הסוכה, אני מרוקן את כל הגג ומכין אותו לזיפות נאות, למען תיחשב דירתנו דירה הראויה למגורי בני אדם. זה היה ביום שישי. עליתי לגג עם כל המרץ, הצטיידתי בשקי אשפה, מגב ויעה, ועבדתי על גג ביתי. גיליתי שם כל מיני שאריות של בנייה וטיח שעפו אל גג מהבניינים הסמוכים. לא הצלחתי למצוא ראש של טיל ולהודיע ברבים על שניצלנו מפגיעתו, והתנחמתי בעצם העובדה שהטיל בכלל לא הגיע אלינו, שגם זה חסד גדול. ככה, בחדווה של מי שזוכה לעשות למען משפחתו היקרה, ניקיתי ורוקנתי, עד שהשעון הראה על שעת חצות. וחצות זה חצות. מחצות היום אני לא עושה מלאכה שלא קשורה ישירות לשבת קודש. כל העניין הזה של ניקוי הגג יכול לחכות בנחת עד יום ראשון, ואני מפסיק.

זהו. עזבתי את הכול באמצע. חצי אסוף, חצי נקי, חצי חשוף, הכול יכול להתפזר שוב ולהתלכלך כבתחילה, אבל אני גמרתי להיום. איכשהו סובבתי את ראשי שקי האשפה, שיישאר סגורים, בתקווה שהרוח לא תהתל בהם, וירדתי חזרה הביתה. שבת קודש תפרוש כנפיה היום, ואני רוצה להיות מוכן כבר מחצות. ביום ראשון שוב עליתי לגג, להמשיך בפינוי, והפלא נפרש מול עיניי: הכול נקי! כל האשפה פונתה, כל השקים נעלמו, אני לא צריך לעשות כלום. הגג מוכן לזיפות. אני חושב שידו של אחד השכנים בדבר. זה שכן שאוהב לעזור, וכנראה גם הוא היה צריך לסגור את הגג של הסוכה שלו, המקבילה לשלי, וכשהוא ראה שהעבודה בעיצומה, הוא פשוט סיים אותה.

זכיתי לשמור על כבוד השבת, והקב"ה דאג לי לשליח טוב שיחסוך לי זמן יקר. (ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 282.)

בצור החיים

ביום שני כ"ח בתשרי שנה זו, עמדת עם הקהל בבית המדרש סאטמאר בירושלים, וחיכיתי שכבר יתחילו לקרוא בתורה. חיכיתי וחיכיתי, בעודי מהרהר בכך, שבשבת קודש אם צריך לחכות קצת - ניחא, אבל ביום חול, כך אני חושב, צריכים לגלות קצת התחשבות באנשים שממהרים לדרכם. גם אם את תיבות התפילה אומרים בנחת ובכוונה, ואת קריאת התורה קוראים כראוי ובהטעמה, לפחות שאת הפעולות שסביב הקריאה יבצעו בזריזות. הארכה של שלוש דקות או ארבע בזמן התפילה עלולה להשפיע על מי שרוצה להשיג את האוטובוס בתחנה, או להספיק כל דבר אחר בימות החול, שבהם תיעשה מלאכה.

"מה העיכוב שם?" אני שואל את החבר שלי. "זה שהתכבד בפתיחה", הוא הסביר, "לקח ספר תורה שקראו בו בשמחת תורה". אני לא מבין איך קורה דבר כזה. הגבאי שלנו מסדר תמיד את הספרים בצורה כזו, שאת הספר המסודר לקריאת הפרשה הוא מניח במרכז. אף פעם לא מתבלבלים ולוקחים ספר שעומד בצד.

"זה לא ספר שנמצא כאן בדרך כלל", מסביר מישור, "הוא נמצא במקום אחר. כנראה השתמשו בו בהקפות, וצריך להחזיר אותו למקומו הקבוע".

אני מתכוון לעיכוב ארוך, שכן עכשיו קוראים בפרשת נח, והספר משמחת תורה עומד בסיום וזאת הברכה...

חבר שלי רואה שנבלתי ומרגיע אותי: "זה לא הספר מהקריאה של חתן תורה, זה

השבת שומרת

כבר שנים אני חולם להתחבר לגנטור של שבת. בכל פעם שמישהו מדבר על זה או מפרסם את זה, אני נדלק, אבל נכבה מהר, כי זה עולה המון כסף, ומניין אני משיג את הסכום הראשוני, ומממן את הצריכה החודשית? כך שבינתיים הגנטור ממשיך להיות חלום. לאחרונה קר שני דברים שדחפו אותי לזה: האחד - שינויים בתשתיות ברחוב שבו אני גר. עקב שינויים אלו התפרסם, כי נוצרה הזדמנות להתחבר לגנטור במחיר מוזל. והשני - נכנס לי סכום גדול לבנק, ממישהו שהיה חייב לי כסף מלפני שמונה שנים.

התחלתי לדבר עם מי שצריך, ביררתי עלויות, וכל הזמן שאלתי את עצמי האם לצרף לגנטור גם את המזגן או לא, כי המזגן מעלה משמעותית את עלות הצריכה השוטפת.

ביקשתי סימן משמיים, שאדע מה לעשות, וה' נתן לי. וזה מה שהיה:

הימים - ימי בין הזמנים. באותו יום יצאנו מביתנו לכמה ימים, אחרי שארזנו ועבדנו וסידרנו וארגנו. הגענו למחוז חפצנו, ושם שוב התמקמנו והתארגנו, עד שבשעה טובה נהיה שקט והילדים הקטנים נרדמו. חשבתי שעוד מעט גם אני אתן תנומה לעפעפי, ובדיקו אז צלצל הטלפון. זה היה המתקין של הגנטור. הוא ביקש לבוא לראות את הדירה, את לוח החשמל ואת כל מה שצריך, בשביל לברר את העלויות ולסכם סיכומים מעשיים.

אני חושב שלטפס על הר קל יותר מלעשות מה שאני עשיתי. אזרתי את כוחותיי, ונסעתי הביתה. המקום שבו היינו לא היה כל כך רחוק מביתנו המקורי, ואני עשיתי את דרכי, למרות העייפות והמאמץ של אותו יום.

כבר בחדר המדרגות אני מרגיש ריח שרוף, שהולך ומתגבר ככל שאני מתקרב הביתה. כשאני נכנס פנימה אני מגלה ששכחנו תנור דולק, ובתוכו משהו שהיה פעם דג.

אני נזכר שדיברנו על כך שיהיה לנו גם דג אפוי, ושבעצם היינו אמורים לקחת אותו איתנו, רק שכל אחד חשב שהשני כיבה את התנור, ובסופו של דבר נסענו בלעדיו.

אני עדיין רועד מהמחשבה, מה היה קורה אילו התנור היה ממשיך לדלוך במשך כמה ימים. באותו רגע זה כבר היה ברור לי: השבת דואגת לי, ואני לא צריך לדאוג איך לשלם את כל הוצאות הגנטור. כשהמתקין הגיע סיכמתי איתו על כל החבילה, כולל המזגן.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 285.)

אור יקרות

אם עברתם פעם דירה, או שסתם כך הגיע הזמן להחליף את התאורה אצלכם בסלון,

יהודים שלקחו על עצמם שותפות בהפצת האמונה בעולם מעידים על ישועות בכל תחומי החיים.

הסיפור הבא

יכול להיות שלך! התקשר עכשיו: 02-30-11-5-11

שכונה שלמה נתרמה לזכות

ישראל נמנה בן רחל רפ"ש בתשס"ו לע"י ראובן בן שרה לע"י רפאל בן דוד עיישה ת.נ.צ.ב.ה. לעילוי נשמת האביר היקר והנעלה, הודכן ביסורים וקבלם באהבה הרה"ח ר' מנחם מנדל ז"ל בן יבולחסיא הרה"ח ר' שמואל בנימין קוויאס ולב"ע ר"ז תשרי תשפ"ו הובח ע"י תבירי לשיעור משיבת 'בית אברהם' סלונים לע"י ציון בן מיסה ת.נ.צ.ב.ה. לע"י אריאל עשרה בן דוב

בשנים האחרונות חשתי על בשרי את מאמר חז"ל: "קשה פרנסתו של אדם כקריעת ים סוף". כל שקל שהייתי צריך להביא לפרנסתי, הגיע בקושי רב. ככל שניסיתי להתפרנס בכבוד - זה פשוט לא הצליח: לפעמים מצאתי עבודה תמורת שכר נמוך מהנדרש; כשניסיתי להתקדם למשרות טובות יותר - לא הצלחתי להחזיק בהן מעמד. לפני כשנה החלטתי להיות שותף במפעלכם הגדול, בהפצת אמונה ובטחון על פני יישוב שלם. מאז, נפתחו לי שערי פרנסה באופן מיוחד: מצאתי עבודה מפרנסת, מכובדת, שלצידה שכר הולאה את כישורי. אין לי ספק בכך שהשותפות בהפצת האמונה והביטחון הביאה לשינוי המבורך הזה. אני מודה לה' בכל ליבי על חסדיו ונפלאותיו.

כך נפתחו עבורי שערי פרנסה

חפצים אמונה רואים ישועות

מהקריאה של ההפטרות.

ובכן, צריך לגלגל את הספר 'רק' מפרשת פנחס, וגבאי מסור כמו שלנו לא ירשה לעשות את זה מהר מדי, כדי שהגוייל לא יתקמט חלילה וחס. הגבאים גוללים את הספר במתינות, וכולם מסביב עובדים על המידות שלהם, ועל האמונה שהכול משמיים ושכל עכבה לטובה. ופתאום מישוה קורא בקול, "תראו מה כתוב כאן!" הוא מצביע על האותיות הרקומות על גבי המעיל של ספר התורה, ואני מתקרב לראות על מה הוא מדבר. והנה, לא פחות ולא יותר, כתוב שם שהספר הזה נכתב לעילוי נשמת בחור חשוב וצדיק, שנלקח לבית עולמו לפני כשלושים שנה, בן טו"ב שנים, ביום כ"ח בתשרי!

והיום - כ"ח בתשרי!

אני נזכר כי אכן ראיתי פעם מודעת הנצחה על שמו. היה כתוב שם כי הוא היה בנם של קדושים, האיר פנים לכולם, וגדל בתורה, בחסידות ובראית שמיים. והנה, עתה אנו עדים להשגחה פרטית מופלאה ביותר. הטעות של זה שזכה בפתיחה הייתה מכוונת לגמרי משמיים, כדי שיזכה הבחור החשוב וזכרונם לברכה לחיי העולם הבא, שביום היארצייתו שלו יקראו בספר התורה שנכתב לזכרו! בסיום התפילה, אחרי שאני כבר מקפל את התפילין, אני לא יכול להתנתק. פתאום כבר לא אכפת לי מהדקות החולפות ביעף. אנחנו מתרגשים יחד מהגילוי השמימי שהתרחש מול עינינו, ומישוה שם במרכז עושה חישובים מהירים, ומגיע למסקנה שיום כ"ח תשרי אף פעם לא יכול לחול בשבת קודש ולא ביום חמישי. מכל הימים שקוראים בתורה, התאריך יכול לצאת רק ביום שני. במשך שלושים השנים שחלפו מאז הפטירה זה קרה חמש פעמים בלבד, והפעם הבאה תהיה רק בעוד עשרים שנה! ועד הפעם הבאה, אנחנו מקווים שכבר יקיצו וירננו שוכני עפר.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 283.)

והאר עינינו

ברוך ה' התחלתי ללמוד בישיבה בטלזסטון, המצויה הרחק משאון העיר. המילים מהמזמור של חודש אלול, "שבתי בבית ה' כל ימי חיי", מבטאות בדיוק את שאיפתי הגדולה, ולכן ניתן להבין למה נפל ליבי בקרבי, כשביום אחד של אלול נפל לי הבורג של המשקפיים.

אין בעיה לתקן את המשקפיים. אבא שלי אמר לי בטלפון שכפי הידוע לו, יש חנות אופטיקה בכניסה ליישוב. אבל אני לא רציתי לצאת מהישיבה. יש הבדל גדול בין לימוד שלושה סדרים עם כל השטייגען כשנמצאים כל היום בישיבה, לבין לימוד כזה עם יציאה באמצע. לא רציתי לצאת, בוודאי לא בזמן אלול.

לוותר על התיקון של המשקפיים לא יכולתי, כי המספר שלי גבוה. לעסוק בזה מחוץ לתחום הישיבה - כאב לי ממש, ולכן התפללתי לה' שיעזור לי וישלח לי את כל מה שצריך בשביל שיהיו לי משקפיים תקינים, ואוכל להמשיך להגות בתורה הקדושה. מיד אחרי התפילה האמיתית שלי ניגש אליי חבר ואמר לי, "יש לי משקפיים דורבים, ואני יכול להוציא מהם את הבורג ולתת לך אותו. בעזרת ה', אחרי שבת שתהיה בבית תחזיר לי את הבורג".

"אתה יודע מה?" נזכרת, "בעצם, יש לי במזוודה כמה ברגים קטנים של משקפיים! יכול להיות שאוכל להסתדר בכוחות עצמי. אני כבר הולך לפנימייה".

יצאתי לכיוון הפנימייה, ותוך כדי הליכה אמרתי לעצמי שהכול טוב ויפה, אז יש לי בורג, אבל איך אני מכניס אותו בלי מברג? אחר כך חשבתי שדיה לצרה בשעתה, קודם כל אביא את הבורג, ואולי בכל זאת אצליח להכניס אותו למקומו שבמשקפיים. בדרכי לפנימייה ראיתי אברך מבני המקום. שאלתי אותו, "אולי אתה יודע איפה יש אופטיקאי ומתי הוא פתוח?"

"כבר אני מתקשר בשבילך", אמר האברך, ותוך כדי דיבור כבר הוציא את הפלאפון והתקשר לאופטיקאי של טלזסטון.

"מה אתה צריך?" שאל אותו האופטיקאי.

"יש כאן בחור ישיבה שנפל לו בורג", אמר האברך. מן הצד זה נשמע ממש טוב... "תגיד לו שבעוד כמה דקות אני מגיע לישיבה. אני צריך לקחת את הבן שלי מהחידוד הסמוך".

ואכן, האופטיקאי הגיע עם הציוד הדרוש, כדי להכניס לי את הבורג למשקפיים. לא יצאתי מהישיבה, לא הלכתי לאופטיקה, והאופטיקה הגיעה אליי.

אני מלא הודיה לה' יתברך על זה. כן יזכנו הלאה לשבת באוהל תורה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 284.)

מן הסתם הייתה לכם עבודה רצינית: לעלות על הסולם, ולהתקין גוף תאורה גדול בצורה נכונה. אם הסלון גדול, יש צורך בשניים ואפילו בשלושה כאלו, וכל בני המשפחה עומדים נפעמים מהעמידה על הסולם עם המקדחה ביחד, ונושאים תפילה שההתקנה תצליח ושגם אתם תצליחו לרדת משם לחיים ולשלום. אחר כך, כשלוחצים על המתג, זו שמחה גדולה, אור ליהודים.

הסיפור שלי דומה מאוד, ההבדל הוא רק במספרים: אני חשמלאי. גר בירושלים, ועובד בכל מיני פרויקטים ברחבי הארץ. הסיפור שאני רוצה לספר התרחש בבקעה, שם עבדנו במתחם ענק. התקנו שם שישים ושישה גופי תאורה! הצמדנו אותם בגובה שנים עשר מטר!

זה היה פרויקט רציני, משלב התכנון ועד ההתקנה של אחרונת הנורות. והנה הגיע הרגע המרגש: לוחצים על המתג!

טוב, זה לא מתג אחד, אלו כמה ומתגים. המנורות נדלקות בזו אחר זו, אור יקרות שוטף את המקום, אבל אז מתגלית תקלה: תשעה גופי תאורה כבויים. יש מעגל חשמלי שלא עובד. צריך לברר איפה הבעיה.

במילים אחרות: צריך לטפס על סולם לגובה שנים עשר מטר, לפתוח את גוף התאורה שזה עתה חיברתי, ולבדוק האם הבעיה בו. אין שום אפשרות לגלות מהו החלק התקול, בלי לעבור אחד-אחד ולבדוק. וזאת עבודה ק-ש-ה!

וזאת, אחרי שעבדנו כל כך קשה!

עליתי על הסולם וניגשתי לגוף התאורה הראשון. הוא היה בסדר.

ירדתי שנים עשר מטר. פניתי לגוף התאורה השני, ואז חשבתי: הרי הקב"ה יכול לעשות שזה יהיה הגוף התקול, והעניין יסתדר. אבל, מה יעזור לי להתפלל אליו, אם אני כבר על הסולם? לא התפללתי, ולא גיליתי שום בעיה באותו גוף תאורה.

ירדתי.

לקחתי את הסולם אל הגוף השלישי שבמרומי התקרה, וביקשתי מה', לא ממעמקים אלא דווקא מגבהים, שזה השלישי שאני עולה אליו יהיה זה שבו נמצאת התקלה, ואוכל כבר לתקן אותה ביעילות.

ואכן, ברוך ה', התקלה נמצאה שם, תיקנתי אותה, וכל תשע המנורות ששייכות למעגל החשמלי הזה, נדלקו. ה' שמע את תפילתי!

איני יכול שלא להוסיף הרהורים כלשהם, אחרי המאורע המדהים הזה. היינו עסוקים בפרויקט גדול. היינו הרבה אנשים עם הרבה כלים ומכשירים, וכולם עובדים ופועלים בשיא המרץ. הייתה מין הרגשה של יכולת, של: 'הנה, עשינו את זה!'. בלהט העשייה שכחנו מי הוא זה שבורא אור ועושה הכול. באה התקלה הקטנה הזאת, אי שם בתקרה, כדי להראות לנו מי באמת נותן כוח לעשות חיל.

וכתפקידו של חשמלאי, את האור שהגיע אל ליבי אני מוליך גם אליכם.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 286.)

קח שותפות קבועה בהפצת "השגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם ותזכה גם אתה לראות ישועות בכל העניינים.

התקשרו עכשיו למוקד הישועות: 02-30-11-5-11

בעמדות נדרים פלוס
ע"ש השגחה פרטית

משלוח בדואר
ת.ד. 5475 ירושלים

או בהעברה לבנק לאומי
57390056 חשבון
ע"ש השגחה פרטית אמונה ובטחון ע"ר

חפצים
אמונה
ומחיים
נפשות

לאחר זמן רב שלא האזנתי לקו השגחה פרטית, החלטתי לשוב ולהקשיב. להפתעתי הרבה גיליתי שהקו עבר שינוי עצום ושדרוג מרשים! האזנתי, ושוב האזנתי... וכל האזנה חזקה אותי עוד ועוד. התחזקתי באמונה, בביטחון, בשמחה ובשלווה. יחד עם ההתרגשות הגדולה, לא יכולתי שלא להצטרף - איך החמצתי אוצר יקר כזה במשך כל כך הרבה זמן...?! אין לי מילים להודות לכם. תודה על השיעורים הנפלאים והמעוררים, על השיירים הנוגעים בלב, על הסיפורים המחיים נפש - על הכול. תבורכו מן השמיים על פועלכם הגדול, שמחזק ומאיר לבבות רבים.

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

"ילדי השגחה פרטית"

**ילדים יקרים
בואו תשמעו מה יש
לרב קלמן רוזנגרטן
לספר לכם!**

**כן כן, המחנך הנודע
בספריו המרתקים שאתם
כל כך אוהבים.**

בשלושה 8,
בכל יום ראשון,
הוא מספר ספור מרתק
ומיוחד בקו הילדים.

התקשרו לקו
02-3011300, בחרו שפה,
הקישו 0, ואחר כך הקישו
8 ותהנו!

**מה עוד תמצאו בקו
"ילדי השגחה פרטית"?
ספור יומי / ספור
בהמשכים ו/או ספור
בשני חלקים.**

תוכלו גם
לשמע את
הספורים הישנים
שהתפרסמו בעבר.

והם הצדיקים העושים את המצוות בשמחה גדולה,
וזהו עניין "שש ועשה צדק". ולא עוד אלא שהקב"ה
מייסרם בייסורין והם מקבלים אותם באהבה, ועל ידי
זה ממתקים את הדין הקשה ומתקנים את העולם.
(ענין לחננה לרבי משה דוד וואלי)

מבטל הדינים

שמעתי ממנו [מהבעש"ט], כי
בריאות העולם היה על ידי דין,
שהוא סוד הצמצום כנודע. לכן
דיני וייסורי האדם הם גוף אל
הנשמה וחיות הרוחניות, וכשאדם
מקבל הייסורין באהבה ובשמחה
שהוא בחינת החיות והרוחניות,
הוא מקרב ומקשר ומדבק הגוף אל הנשמה שהוא
החיות והרוחני, ונתבטל הדין. וח"ו בהיפך, דוחה
הגוף שלו מן החיות. לכן אמר עצה היעוצה לאדם:
"ואהבת את ה' אלקיך" שהוא בחינת דין, לקבלו
בשמחה, ולקשרו אל הו"ה שהוא הנשמה, על ידי
"ואהבת".

(תולדות יעקב יוסף)

קבלת ייסורים באהבה

אמר רבי יהושע בן לוי: כל
השמח בייסורין שבאין עליו
מביא ישועה לעולם, שנאמר
(ישעיהו סד, ד): "בָּהֶם עוֹלָם
וְנוֹשָׁע".

(מסכת תענית דף ח ע"א)

הודיה לה' מביאה טובה ומעכבת את הייסורים
אם תמצא את החוטא תלאה ותקרא אותו צרה,
ויצדיק עליו את הדין ויקבל המוסר באהבה, יהיה זה
לו למגן מן הייסורין הרבים הראויין לבוא עליו. כמו
שנאמר (תהלים עו, יא): "כי חמת אדם תודך שארית
חמות תחגור", פירושו: כאשר צער האדם יודה אותך,
כלומר שיודה אותך האדם בעת צערך. [...] "שארית

חמות" - שהיו מפותחות לבוא
על האדם. [...] "תחגור" - ותעכב
אותם ולא תביאם עליו. [...] ונאמר
(ישעיהו יב, א): "אודך ה' כי אנפת
בי, ישוב אפך ותנחמני". פירוש -
אודך על מוסרך וקבלתי באהבה,
ובעבור זה שאודך על שאנפת בי
- ישוב אפך ותנחמני. וכן בעניין
ההודאה על הטובה, נאמר (תהלים נב, יא): "אודך
לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידך".
פירושו - אודך על הטובה שעשית עמדי, ובעבור זה
אקוה להתמדת טובתך.

(שערי תשובה לרבינו יונה פ"ד אות יב)

ממתיק את הדינים

יש קצף הבא מפני החטא, ויש חטא הבא מפני
הקצף. כיצד? כשאדם חוטא מיד הקב"ה כועס עליו,
וזה הקצף הבא מפני החטא. וכאשר הקב"ה קוצף על
האדם, מיד הס"א קופצת עליו ומביאתו לידי חטא,
וזהו החטא הבא מפני הקצף. וזה סוד גם כן של
עבירה גוררת עבירה. כי העבירה הראשונה גורמת
את הקצף, והקצף גורם אחר כך עבירה אחרת. וזה
סוד "הן אתה קצפת ונחטא" (ישעיהו סד, ד). ואם כן
הוא, שזה גורם את זה וזה גורם את זה, איך אפשר
שתבוא הישועה בעולם? ומשיב לזה: "בהם עולם
ונושע" (שם), שמשמע בזכות הצדיקים הנזכרים
"פגעת את שש ועשה צדק" שאמר בתחילת הפסוק,

יש לכם מאמר מחזק מהספרים הקדושים? שלחו אלינו. (עדיפות תינתן למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לענייני דיומא) | במייל T023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189

נקודה מתוך שיעורי המופלא של הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקווד היפלא מה' דבר

שרה אמנו כבר ראתה במו עיניה ניסים גדולים
ועצומים: כיצד אברהם אבינו יוצא מכבשן
האש חי ושלם, וכיצד ניצח כמעט לבדו ארבעה
מלכים אדירים. היא עצמה נלקחה לבית פרעה
ונשמרה שם באופן פלאי וניסי. גם באוהלה
התרחשו ניסים תמידיים, כמו שאמרו חז"ל: ענן
קשור על האוהל, נר דולק מערב שבת לערב
שבת, וברכה שרויה בעיסתה.
ובכן, לאחר חיים מלאים בניסים, דרש ממנה
הקב"ה בטחון גמור ושלם, עד כדי כך שלא
יעלה במחשבתה כלל שדבר כזה - לידה בגיל
תשעים - זהו דבר בלתי אפשרי.
וזהו לימוד לכל אדם: כשמבטחון במהלך חייו,
ורואה כמה חסדים ונפלאות עושה עמו ה' יום
יום - עליו לקבוע בלבו: איך לא אבטח בה'!
אחרי כל הניסים שכבר ראיתי, איך אפקפק
ביכולתו? שהרי דבר ברור הוא, שהקב"ה הוא
כל יכול, ושהוא ימשיך לעשות עימי ניסים
ונפלאות, גם דברים הנראים כבלתי אפשריים!

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים בקו השגחה פרטית

בפרשת וירא מסופר כי שרה שמעה את
בשורת המלאכים, שלשנה הבאה ייוולד לה בן.
בשומעה זאת - צחקה. לאחר מכן הוכיח אותה
על כך הקב"ה: "למה זה צחקה שרה... היפלא
מה' דבר".
לכאורה יש לתמוה: וכי, מה פגם יש בכך שהיא
צחקה? הלא שרה אמנו צדקת גדולה הייתה,
ובעלת אמונה עצומה. אך, האין זה טבעי שאדם
יגיב כך בשומעו בשורה פלאית שכזו, שאישה
בת תשעים תלד תינוק? ועוד: המלאכים
שבישרו זאת היו נראים כאנשים פשוטים,
כערבים נדמו, והיא כלל לא שמעה במופלא
את דבר ה' המבטיח לה בן.
ונראה לומר, כי הקב"ה דורש ממאמין אמיתי
- שלא רק יאמין, אלא שיבטח בו לחלוטין, גם
בניסים הגדולים והבלתי נתפסים ביותר. בטחון
מוחלט פירושו שאין מקום לרגע של פליאה או
צחוק, שהרי בעיני בעל הבטחון אין דבר זר או
מופלא לפני ה'.

שיעורי הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקווד נמסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלושה 2 > (לאחר בחירת השפה)

העלון יוצא לאור גם באידיש אנגלית
לקבלת העלון במייל: T023011300@GMAIL

לשליחת סיפורים במייל: hph6176@gmail.com